

את כל שאנחנו תשובה

מ. סופר

על כל שאלה תשובה / מאת מ. סופר

תודה לבורא העולם, בורא השאלות ויוצר התשובות.
תודה לאשתי ולילדיי. העידוד והתמיכה שלכם יצרו את דפי הספר הזה.

תודה לנשות המקצוע על עבודתן המקצועית והמסורה:

עריכת לשון: שרה פרנקל

הגהה: נעמי שיאון

ניקוד: מלי זינגר

עימוד וגרפיקה: הודיה ארוך-סטודיו גרפיט

עיצוב עטיפה: הודיה ארוך-סטודיו גרפיט

© כל הזכויות שמורות למ. סופר. ולהוצאת פלדהיים ישראל.
אין לשכפל, להעתיק או להפיץ ספר זה או קטעים ממנו בשום צורה ובשום
אמצעי, אלקטרוני, מכני או אחר, ללא אישור בכתב מהמו"ל.

ניתן לקבל אצלנו הצעת מחיר לעימוד, עיצוב, עריכת לשון ועוד.

ms0527658212@gmail.com | 052-7658212

הפצה יפה נוף'

yafe.co.il | 1599-581-581

פלדהיים
ISRAEL

הקדמה

למה קוראים למרשמלו כך אם אינו מר? אולי עדיף לקרוא לו מתוק-שמלו. מדוע האצבעות מתקמטות לנו בבריכה? למה הלבקנים בהירים כל כך, ולמה כהי העור כהים? איך המדחום יודע שחום הגוף עלה, ומה עושה התרופה בגופנו? מדוע אוזניו של הכלב בולטות, עורו של הנמר מעוטר בכתמים, גופו של הזחל מתעטף בגולם, והכי חשוב: למה הזברה לובשת פיג'מה?

ממבט עיניו של ילד קטן העולם מלא בסימני שאלה. איך, כמה ולמה הם חלק בלתי נפרד מההתפתחות שלו. מבחינתו, בעיני המבוגרים העולם ברור וידוע, וכדי להפוך למבוגר קטן הוא חייב לצרף מידע, להבין תהליכים ולהסיק מסקנות. ואם לא ישאל, איך ידע?

לא מספיק לשאול. התשובה היא העיקר. וזו הבשורה בספר הזה: **על כל שאלה - תשובה.** לא משאירים את הילד סקרן ומסופק. יש מענה. יש תשובה. יש ספר שדרכו יקבל הילד - והאמת, גם המבוגר - ידע מרתק ומחכים, העשרה ואינטליגנציה רחבה.

סָפָר

שְׁאֵלָה:

כיצד מוצרים את הספר הפתוק? בארצות שונות ורחוקות גדלים צמחים שנקראים קני ספר. לקני הספר גבעולים גבוהים מאוד. וכיצד מפיקים מהם ספר?

תשובה:

ראשית, קוצרים את הגבעולים, אחר כך מנקים אותם ומעבירים למכונה קיטודת. המכונה סוחטת את הגבעולים ומוציאה מהם מיץ ירק. המיץ הזה מר וחמוץ, אבל למרבה הפלא, עוד מעט הוא יהפך למתוק. כיצד? מחממים את המיץ עד שהוא הופך לסירופ. את הסירופ מעבירים לחביות גדולות מסתובבות. הסירופ מסתובב במשך זמן קמשה עד שהחמרים שבו נפרדים. חלק מהחמרים הללו יוצאים החוצה דרך חרים קטנים בחבית, וחלקם נשארים והופכים לגבישים, לגרגירים קטנטנים ומתקנים שפלנו מפירים. כשאנו מכרכים "שהפל והיה בדברו", נחשב על כך שהקב"ה רוצה שיהיה לנו מתוק וטעים ולשם כך הוא מגדל עבורנו את קני הספר!

מַלַח

שְׁאֵלָה:

כיצד מועי הפלח מהים עד לביתנו?

תשובה:

הפלח נמצא בתוף מי הים. סוררים את המים לברכות אדמי. בברכות הללו המים מתאדים ובאופן זה נשאר בפרכה רק הפלח. כעת קוצרים את הפלח (כן! תתפלאו לשמע, כך נקרא אסוף הפלח). בעזרת מכונות מעבירים אותו מהברכות לערמות יפות ולבנות בצורת משלש הנראות כהרי שלג. כעת שוטפים את הפלח מהאבק שפסה אותו ומחמרים אחרים המוערים בו, ומיבשים אותו. לאחר היבוש עובר הפלח נפי בו הוא מפרד למלח גס ומלח עדין. ו... הנה הפלח מוכן. צריך רק לארוז אותו ולשלח את האריזות אל החנויות והצרכניות.

גְּבִינָה

שְׁאֵלָה:

מָפָה עֲשׂוּיָה הַגְּבִינָה, מִחֶלֶב שֶׁהִתְיַבֵּשׁ בְּשֶׁמֶשׁ?

תְּשׁוּבָה:

הַגְּבִינָה מְיוֹצֵרֶת מִחֶלֶב שֶׁאוֹתוֹ הִפְכוּ לְחֶמְרָה מוּצָק. כְּדִי לְהַפְּרֹךְ אֶת הַחֶלֶב הַנוֹזֵל לְגְבִינָה מוּצָקָה, צָרִיךְ לְהַחְמוֹץ אוֹתָהּ. כִּיצַד עוֹשִׂים זֹאת?
מְכִינִיסִים לְחֶלֶב חִידֻקִּים (לֹא מְסֻפְּנִים) שֶׁמְחַמְּצִים אוֹתוֹ, אוֹ חֶמְצָה, כְּמוֹ מִיץ לִימּוֹן וְחֶמֶץ. הַחִידֻקִּים, אוֹ הַחֶמְצָרִים הַחֲמוּצִים, עוֹבְדִים קָשָׁה בְּתוֹךְ הַחֶלֶב. הֵם מְחַמְּצִים אוֹתוֹ בְּמִשְׁךְ מְסַפֵּר יָמִים, עַד שֶׁהַחֶלֶב הוֹפֵךְ לְגוֹשׁ מוּצָק. מִהַגּוֹשׁ שֶׁהִתְקַבֵּל מְסַנְּנִים אֶת הַנוֹזְלִים שֶׁנִּשְׁאַר, וְכוּה קִבְּלוּ? גְּבִינָה לְבָנָה וְטַעֲמָהּ.

סַפְּגֵטִי

שְׁאֵלָה:

הַנְּחָשִׁים הָאֵלֶּה טַעֲמִים כָּל כָּהֵן. מָפָה הֵם עֲשׂוּיִים?

תְּשׁוּבָה:

הַסַּפְּגֵטִי הוּא אֶחָד מִבֵּין סוּגִים רַבִּים שֶׁל פַּסְטָה. אֶת הַפַּסְטָה מְכִינִים בְּמַפְעֵלִים מְבַצֵּק אוֹתוֹ לְשֵׁה מְכֻנָּה מְיֻחָדָת. הַמְתַּכּוֹן שֶׁל בְּצֵק הַפַּסְטָה פָּשוּט מְאֹד: קֶמַח, מִיִּם, מֶלַח וְגִיבִים. כְּשֶׁהַבְּצֵק מוּכָן הוּא עוֹבֵר לְמְכֻנָּה אַחֲרַת שְׂבִיחָה יֵשׁ דְּסִקְוֹת הַיֹּצְרוֹת מִהַבְּצֵק צוּרוֹת קְטַנוֹת וְחֲמוּדוֹת וְהוֹפְכוֹת אוֹתוֹ לְפַסְטָה. אַחַת מֵאוֹתָן דְּסִקְוֹת מְיוֹצֵרֶת מִהַבְּצֵק נְחָשִׁים דְּקִיקִים וְאַרְפִּים מְאֹד - אֵלֶּה הֵם הַסַּפְּגֵטִי. כְּשֶׁהַסַּפְּגֵטִי מוּכָנִים מְיַבְּשִׁים אוֹתָם וְאוֹרְזִים בְּשִׁקְוֹת הַנְּשַׁלְחוֹת לְחַוִּיזוֹת...
אֵז...
אֲנַחְנוּ קוֹנִים אֶת הַסַּפְּגֵטִי לְשֶׁשֶׁקִּית, מְכִינִים לְתוֹךְ מִיִּם רוֹתְחִים וְמוֹבְשִׁלִּים. לְאַחַר מִכֵּן מוֹסִיפִים לָהֶם רֶטֶב אֶדָם וְטַעֲמִים, מְבַרְכִים "בְּנֹרָא מִיְּנֵי מְזוֹנוֹת" וְאוֹכְלִים בְּתֵאבּוֹן.

